

Nelze se dovolávat nepřípustnosti důkazu pravdy a omluvitelného omylu podle § 7, odst. 2. zákona o ochraně cti, byla-li skutečnost života soukromého uvedena v souvislosti se skutečností, týkající se zájmu veřejného, neboť uvedená skutečnost pozbyla tím povahy záležitosti života ryze soukromého.

Z důvodů nejvyššího soudu:

Zmateční stížnosti obžalovaného dovolávající se důvodu zmatečnosti podle § 281 č. 9 b tr. ř., nelze upřítí důvodnosti.

Obžalovaný uznán byl vinným přečinem urážky a pomluvy podle § 1 a 2 zákona o ochraně cti, kdyžtě nalézací soud neprovedl důkaz pravdy, pokládaje jej podle § 7, odst. 2. cit. zák. za nepřipustný. Nejvyšší soud vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného dovolávající se důvodu zmatečnosti podle § 281 č. 9b, tr. ř., a zrušil napadený rozsudek.

Z důvodu nejvyššího soudu:

Jádro obvinění, jež je předmětem přečinů podle § 1 a 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., jimiž byl obžalovaný uznán vinným, záleží v tom, že ve stíhané zprávě je o soukromé žalobkyni tvrzeno, že žije v konkubinátě, že se nechá vydržovati, a že proto podle stávajících předpisů, nemá nároku na přiděl trafiky, která by měla býti přidělena některému válečnému poškození nebo vdově po padlém. Vytýká se takto soukromé žalobkyni nejen, že žije v konkubinátě, nýbrž, že tím jsou u ní podmíněny takové hmotné poměry, které by ji vylučovaly z práva na vedení trafiky. Stíhaný článek vyslovuje pak přímo požadavek, aby, hledíc k těmto poměrům, trafika soukromé žalobkyni byla vzata a přidělena některému válečnému poškození nebo vdově po padlém.

I když je připustiti, že pouhé tvrzení, že někdo žije v konkubinátě, týkalo se života soukromého, není tomu tak, bylo-li takové tvrzení předneseno v souvislosti s ostatními okolnostmi, o nichž svrchu byla řeč. Soukromý život zahrnuje v sobě vše, co nesouvisí s postavením jednotlivce, upraveným podle práva veřejného. Vymyká se proto z mezí života soukromého, nejen jednání trestné, pokud je z moci úřední stíhatelné, nýbrž i jinaké konkrétní chování o sobě rázu soukromého, je-li tu vztah k oprávněným zájmům veřejným. Je-li tímto chováním dotčen zájem veřejný, přestává tudíž toto chování býti záležitostí života ryze soukromého (viz Altmann, Komentář k rak. tr. právu, I., str. 958, Steiner, Prager Archiv, 1933, str. 1004.)

Co se týče souzeného případu, je zjevno, že otázka, zda soukromá žalobkyně žije s jiným mužem ve společné domácnosti, je jím vydržována, a nemá proto nároku na trafiku, a že by trafika byla tím uvolněna pro válečného poškozence nebo pro vdovu po padlém, spadá do oboru zájmu veřejného, a že by tudíž v případě pravdivosti dotčených tvrzení článku nešlo o skutečnost života soukromého ve smyslu § 7, odst. 2, zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.

Důvodně vytýká proto zmateční stížnost zřejmě s hlediska zmatku, č. 9b, § 281 tr. ř., že nalézací soud pochybil, pokud v sou-

zené věci důkaz pravdy podle § 7, odst. 2 zák. č. 10 108/33 Sb. z. a n. pokládal za nepřipustný.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 24. III. 1936, č. j. Zm I 259/26.)

O »obhájení« důležitého zájmu soukromého podle § 6, odst. 3 zákona o ochraně cti č. 108 1933 Sb. z. a n., jde tehdy, byl-li hájen obsahem závadného článku; nespadá sem však případ zrušeného § 5, zák. č. 124/1924 Sb. z. a n., měl-li by obžalovaný nepříjemnosti ve svém postavení, kdyby článek nebyl uveřejnil.

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný zproštěn dle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby z důvodu omluvitelného omylu dle § 6, odst. 2, lit. b) z. o ochr. cti, ježto uveřejnění závadného článku stalo se k obhájení důležitého zájmu soukromého, šlo o rivalitu dvou sportovních klubů. — Nejvyšší soud vyhověl zmateční stížnosti soukromého žalobce, uplatňující důvod zmatečnosti podle č. 9b, § 281 tr. ř., a uznal obžalovaného vinným přečinem pomluvy, podle § 2, cit. zák.

Z důvodů nejvyššího soudu:

Zmateční stížnosti nelze upřítí oprávnění, pokud s hlediska zmatku podle č. 9b, § 281 tr. ř. namítá, že nalézací soud nesprávně použil zákona, když obžalovaného zprostil obžaloby na podkladě zjištění a úvahy, že musel uveřejniti závadný článek k uhájení oprávněného důležitého zájmu soukromého, poněvadž by byl jinak měl ve svém postavení nepříjemnosti. Podle § 6, odst. 3, zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., je čin spáchaný obsahem tiskopisu jen tehdy beztrestný z důvodu omluvitelného omylu, je-li uvádění nebo sdělování skutečností, o jaké jde, ve veřejném zájmu, nebo bylo-li ho potřeba k obhájení oprávněného důležitého zájmu soukromého.

Vyžaduje se, aby oprávněný důležitý zájem soukromý — třeba i jen pachatele samého — byl hájen obsahem závadného článku. To vysvítá z doslovu zákona i z motivů k § 6, zák., čís. 108/1933 Sb. z. a n. Obžalovaný v celém řízení ani netvrdil, že obsah článku měl sloužiti k hájení oprávněného důležitého zájmu soukromého, Pod ustanovení právě zmíněné nespadá případ tvrzený obhajobou a rozsudkem jako důvod trestnost vylučující uznání, že kdyby obžalovaný nebyl býval článek uveřejnil, byl by býval měl ve svém postavení nepříjemnosti. Zájem, který takto měl rozsudek na mysli, byl chráněn zrušeným již předpisem § 5 zákona, čís. 124/1924 Sb. z. a n., jenž se týkal toliko odpovědného redaktora.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 31. března 1936, č. j. Zm I 686/35.)

Dr. Poláček.